

Stark kolorist i måleri och bildväv

GUNILLA "NILLAN" HOLMGREN

UTBILDNING

1970–71 Nyckelviksskolan, Lidingö
1971–72 Gerlesborgsskolan, Stockholm
1972 Stadsmissionens vävskola, Sth
1973 HV, Handarbetets Vänner
1972–77 Konstfackskolan, Textil
1973 ff i perioder, Gerlesborgsskolan,
Bohuslän

VERK I OFFENTLIG MILJÖ I URVAL

Åkersberga Huvudridå till nya teatern
Falun och Borlänge rehab + lasarett
Kevinge servicehus, Danderyd
Åkersberga, Runö kursgård
Representerad på: Statens konstråd,
banker, kommuner, landsting,
privata företag och konstföreningar.

KOMMANDE UTSTÄLLNINGAR:

2017, 28/1–12/2, Galleri Kvadraten,
Kristinehamn.
2017, 8/3 – 3 veckor, Edsviks Konsthall,
Sollentuna.

Ateljé: Länsmansgården Åkersberga,
(Österåkers konstförening)
NILLAN.SE

– Jag målar inte av, säger Nillan bestämt.
Men det är just vad hon gör.
Frenetiskt och ivrigt betänksam letar hon efter själen,
budskapet i landskapet eller föremålet hon har framför sig.

GUNILLA "NILLAN"
HOLMGREN söker färgen i
formen och formen i färgen.
Ser mörkret i ljuset och ljuset
i mörkret. Ställer ytor mot djup och testar
färger mot varandra för att noggrant återge
vad hon vill förmedla av det hon ser eller
upplever. För den som vill se finns allt att
upptäcka i hennes målningar och vävar.

Varje vår och höst packar Nillan sin bil
med egenpreparerade dukar, burkar med
de bästa av färgpigment och emulsion för
temperamålning och åker tvärs över Sverige
från Åkersberga till Bohuslän på västkusten.

Några intensiva veckor varje år målar hon
dagligen nästan dygnet runt. Med sig i bilen
hem har hon många timmars arbete. Det
brukar bli omkring 8 till 10 målningar varje

gång. En del av målningarna förblir mål-
ningar. Andra känner hon sig inte helt klar
att avsluta. Kan inte skiljas från samarbetet
med dem. Dessa bilder får ofta en fortsätt-
ning i vävstolen. Det är här Nillan har sin
stora styrka.

Noggrant och kärleksfullt översätter hon
målningarna till skisser och sedan till de
mest fantastiska bildvävar. Hennes stora
garnlager består av egenfärgade garner. Flera
hundra kulörer. Tunna, tunna garner för
att kunna blanda till en yta som kommuni-
cerar. Och finns inte just den nyans hon
för tillfället vill ha, färgar hon in eller färgar
över tills hon får garnet precis så som hon
tänkt sig. I färgblandningarna, byter hon
under arbetets gång, ofta färg på en tråd
i taget för att övergångarna mellan färgfäl-

ten ska bli spännande och vackra i betrakta-
rens ögon.

– När jag färgar garnerna själv får de en
form av transparens som blir särskilt vacker
i mina vävar, säger Nillan.

– Samma resultat går inte att få med de fa-
briksfärgade. Och jag får min egen färgskala.

Ett minutiöst arbete ligger bakom varje
bildväv. Varje centimeter tar minst tio
timmar att producera. Då räknas tiden för
målningen och garnfärgningen in. Ofta har
hon en bild i vävstolen ett år men väver inte
alltid dagligen. Att väva en bild skiljer sig
mer från att måla än vad vi kanske tänker
oss. En målning görs oftast upprättstående
på ett staffli på det sätt, som man sedan
betraktar bilden när den hänger på väggen.
Nillans bildvävar framställs liggande, men

ska betraktas hängande och hon ser endast den lilla del som hon arbetar med för tillfället. Det krävs stor erfarenhet och mycket kunnande i komposition för att veta hur det slutliga resultatet kommer att bli. Och det har Nillan. Ihärdigt och hängivet arbetar hon vidare på målningen som nu fungerar som arbetsskiss. Följer noggrant och tålmodigt förlagan och överför varje färg och yta till vävstolens varp. Bilden ges ytterligare en värdefull dimension när den får textilens färgspel. Att väva en bildväv kräver betydligt mer tid än att måla en målning. I bildvävningen ges möjlighet till eftertanke och fördjupning i motivet under lång tid och minnena från stunden vid staffliet. Bildspråket blir medvetet mer skärpt och också ytterligare abstrakt.

– Jag strävar efter att det ska bli en bild där du är efter år av betraktande kan hitta nya vackra färgblandningar sida vid sida, säger Nillan.

Nillan och jag klev samtidigt in över tröskeln till det som skulle bli vår huvud-

Bildvävar: *Höstafton*, 2010, 48 x 107 cm.
Blå vind, 1997, 113 x 127 cm.

"Det starka färgspråket kändes som en uppmaning. Då började jag måla på egen hand. Jag blev helt uppslukad av färger."

sakliga studieplats under fem år, nämligen Konstfackskolans textila avdelning. Året var 1972 och sedan dess har vi alltid funnits vid varandras sida, även när avståndet skiljt oss åt och vi bosatt oss i olika delar av landet. Troget, nära och varmt vänskapligt har vi följt varandras verksamhet och familjer. Kritiserat och gett råd och arbetat i gemensamma projekt, som till exempel *Mattor* för Märta Måås-Fjetterström i Båstad.

Jag frågar Nillan när hon första gången kände att det var konst och textil hon skulle arbeta med.

– I nian hemma i Karlstad hade vi en teckningslärare, som visade en mängd vykort på konst som vi fick välja emellan för att för-

söka måla av. Där fanns en bild av Matisse och den träffade mig med full kraft. Det starka färgspråket kändes som en uppmaning. Då började jag måla på egen hand. Jag blev helt uppslukad av färger.

I SKOLAN FANNS EN KORRIDOR där Nillan fick ställa ut sina målningar. Så småningom blev det Nyckelviksskolan och Gerlesborgsskolan i Stockholm. På Konstfack kom så textilerna in i bilden och Nillan började väva. Sedan dess har hon växlat mellan staffliet och vävstolen. En form av samspel mellan de olika konstarterna. Nillan har alltid en vävstol med en varp uppsatt för trasmattor, som också får en personlig prägel och färgsättning.

Under åren har hon också startat konstskolor för barn och arbetat med konst som behandlingsmetod med internerna på Österåkeranstalten och med unga kvinnor på LVM-hemmet Rebecka.

1998 beslöt sig Nillan för att gå vidare med sin kärlek till det växande. Hon sökte till Trädgårdsgymnasiet på Gotland och kom in. Hon tog färjan över och blev student >

igen och sedan dess har hon också hjälpt privatpersoner att få vackrare trädgårdar.

Men bäst trivs hon i sin ateljé med sina vävar.

– Jag tror inte att jag har passat in ute i världen. Att sitta i min ateljé och väva är perfekt för mig. Ensam med mina grubblerier och funderingar.

ATT NILLAN ÄR EN EXTRAORDINÄR konstnär och bildväverska visar de många utställningar hon haft genom åren. Hon är en eftertraktad utställare runt om i landet. Flera internationella utställningar har också fått glädjen att visa hennes textila konst. Senast deltog hon i vandringsutställningen *Artapestry4*. Det är en återkommande jurybedömd utställning som vart tredje år turnerar i Europa under ett år. 31 olika konstnärer med vävd bild som uttrycksme-

del deltog denna gång. Den sista platsen där utställningen visades var på KunstCentret Silkeborg Bad i Danmark 12 september –16 december 2015.

Nillan har fått många utmärkelser under sitt yrkesliv. Stipendier och priser. Alla har varit viktiga och glädjande.

2012 fick Nillan av Föreningen Svenska Konstnärinnor, välförtjänt mottaga *Inez Leanders Belöning* som utdelas av Kungliga Akademien för de fria konsterna.

– Denna utmärkelse är den jag är mest stolt över, säger Nillan.

NUMER är hon verksam pensionär och tänker fortsätta arbeta länge ännu. Så länge glädjen, tillfredsställelsen och orken finns. Nillan har ett stort förråd av fantastiska vävar och många målningar.

Och det kommer att bli många till. Alla lika vackra! Λ

Ovan / Målning: *Syrenlandskap*, 2011, 70 x 70 cm. Pigment för måleriet.

Flera tunna infärgade trådar vävs in i en linvarp. Inslagen möts och vänder kring samma varptråd. I Gunillas garnhyllor är färgerna organiserade efter kulörer. Ett rött nystan skapar kontrast och ger inspiration till kommande kompositioner.

Th / Bildväv: *Stilla vatten*, 2000, 115 x 158 cm.

Agneta Mattisson Bojing Designer/Konstnär. Arbetar över ett brett fält; design av kläder, mönster, handknutna mattor, totalmiljöer med specialfunktioner, offentlig konst, akvarellmålning, installationer samt illustrationer.

